

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 217/2025-6

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a zo sudcov Petra Molnára a Petra Straku (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], narodeného [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 10T/26/2021 z 24. februára 2022 a uzneseniu Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6To/38/2022 z 5. mája 2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu bola 3. apríla 2025 doručená sťažnosť sťažovateľa, ktorou namieta porušenie svojich práv rozsudkom okresného súdu a uznesením krajského súdu označenými v záhlaví tohto uznesenia.
2. Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol sťažovateľ uznaný za vinného zo zločinu krádeže, za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere päť rokov. Krajský súd odvolanie sťažovateľa napadnutým uznesením odmietol. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť 5. mája 2022.
3. V podanej ústavnej sťažnosti sťažovateľ argumentuje nelegálnym vypočúvaním bez prítomnosti právneho zástupcu a nesprávnou aplikáciou § 38 ods. 2 až 5 Trestného zákona.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní preskúmal, či ústavná sťažnosť sťažovateľa obsahuje všeobecné náležitosti podania [§ 39 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)], všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom

súde) a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

5. Systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom právomoc všeobecných súdov je ústavou založená primárne („... *ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd*“) a právomoc ústavného súdu len subsidiárne, t. j. na princípe subsidiarity. Z princípu subsidiarity vyplýva, že právomoc ústavného súdu poskytnúť ochranu základným právam a slobodám je daná iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy. Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že sťažovateľ sa ochrany svojich základných práv alebo slobôd môže domôcť využitím jemu dostupných a účinných prostriedkov nápravy pred iným (všeobecným) súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie (m. m. IV. ÚS 115/07, III. ÚS 42/07).

6. Vo vzťahu k napadnutému rozsudku okresného súdu sťažovateľ disponoval opravným prostriedkom (odvolaním), ktorý aj využil. Poskytnutie ochrany v danom prípade spadalo do právomoci inštančne nadriadeného súdu (teda krajského súdu ako odvolacieho súdu), čo vylučuje právomoc ústavného súdu. Na prerokovanie tejto časti ústavnej sťažnosti tak ústavný súd nemá danú právomoc, a preto ju bolo potrebné odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde.

7. Ústavný súd dožiadaním v informačnej kancelárii Okresného súdu Trnava zistil, že sťažovateľ dosiaľ nepodal v predmetnej trestnej veci dovolanie.

8. Poukazujúc na obsah námietok obsiahnutých v ústavnej sťažnosti, ústavný súd konštatuje, že časť argumentácie sťažovateľa týkajúca sa namietaného nezákonného vypočúvania bez prítomnosti právneho zástupcu reflektuje dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku (t. j. zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu, pozn.). Vo zvyšnej časti týkajúcej sa údajnej nesprávnej aplikácie § 38 ods. 2 až 5 Trestného zákona ústavný súd poukazuje na dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku (rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia). Ústavný súd preto konštatuje, že ešte pred podaním ústavnej sťažnosti sa mal sťažovateľ so svojimi námietkami obrátiť na dovolací súd.

9. Nie je kompetenciou ústavného súdu predpovedať rozhodnutie najvyššieho súdu týkajúce sa dovolania sťažovateľa vo vzťahu k jeho prípustnosti, resp. neprípustnosti (o tom v konečnom dôsledku môže rozhodnúť iba najvyšší súd v dovolacom konaní, pozn.). Využitie všetkých prípustných opravných prostriedkov je však v súlade s § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde jednou zo základných podmienok, ktorých splnenie je nevyhnutné na prípadný zásah zo strany ústavného súdu.

10. Samotná skutočnosť, že sťažovateľ stále môže podať dovolanie (lehota na podanie dovolania je tri roky od doručenia rozhodnutia obvinenému, ak sa rozhodnutie doručuje obvinenému aj jeho obhajcovi alebo zákonnému zástupcovi, plynie lehota od toho doručenia, ktoré bolo vykonané najneskôr – § 370 ods. 1 Trestného poriadku) v tomto momente vylučuje, aby sa ústavný súd meritórne zaoberal argumentáciou sťažovateľa uvedenou v jeho ústavnej sťažnosti.

11. Vzhľadom na už uvedené skutočnosti a závery ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde z dôvodu jej neprípustnosti.

12. Ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, preto ústavný súd nepovažoval za účelné vyzývať sťažovateľa ani na odstránenie jej nedostatkov (nedostatok právneho zastúpenia), keďže je daný aj iný dôvod, ktorý bráni preskúmaniu napadnutých rozhodnutí. Pretože sťažnosť sťažovateľa bola ako celok odmietnutá, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami uvedenými v petite ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. apríla 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu